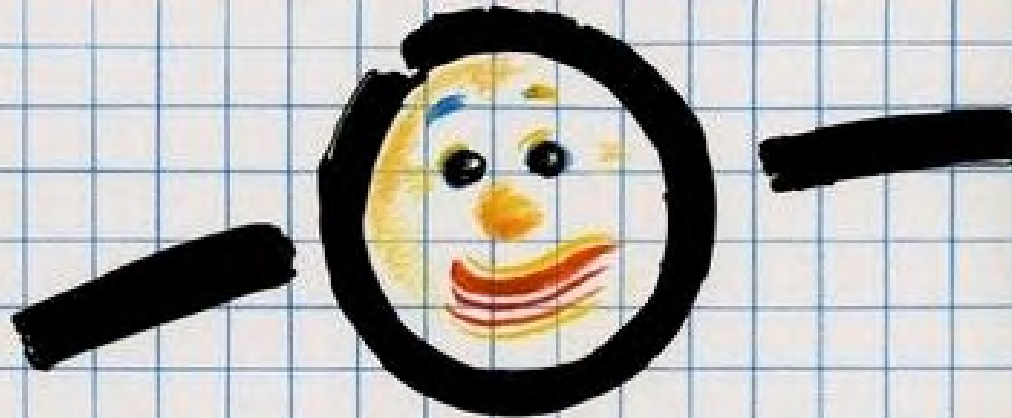

האפס החשוב מאוד

סיפור קווביז קאקוונד
איורים סמירה אלקהנדזדה

היה היה פעם אפס חשוב מאוד. הוא
חי בפנקס חשבונות והיה לו עיגול ושני
קוים קצרים.

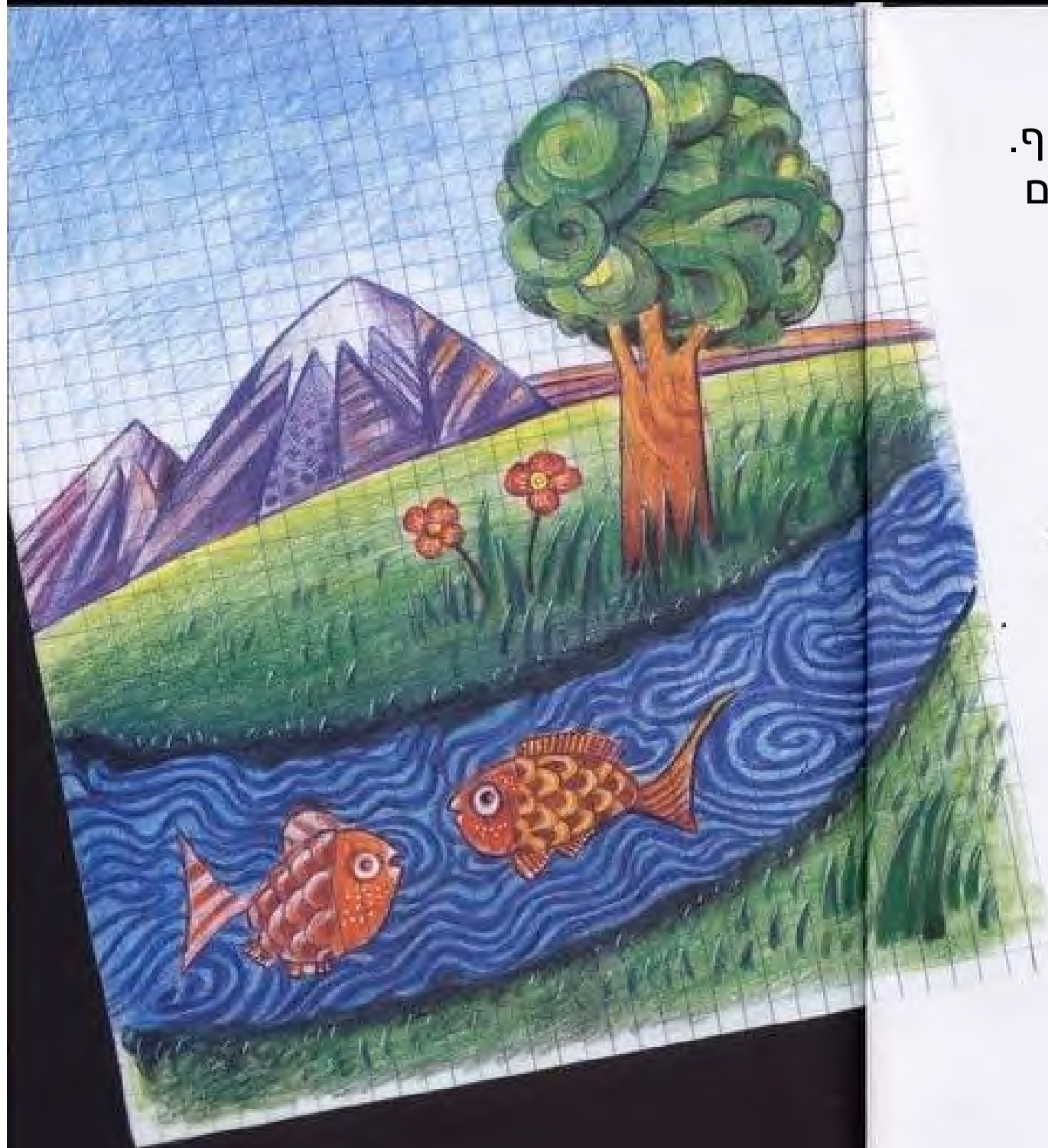
אף אחד לא אהב את האפס החשוב
והוא היה עצוב בגלל זה, עצוב מאוד.

הוא אמר לעצמו "איש לא אוהב אותי.
אלך מכאן."

הוא יצא מפנקס החשבון שלו והלך
עד שהגיע למחברת ציורים.
המחברת הייתה מלאה ציורים יפים.

בעמוד הראשון היה ציור יפה של נוף.
היה שם הר. היו שם שמיים. היו שם
עצים. היו שם פרחים. היה שם גם
נהר עם דגים.

— ס —

אלא שלא הייתה שם שמש.

האפס החליט לעלות לשמיים של הציור
ועשה את עצמו לשמש.

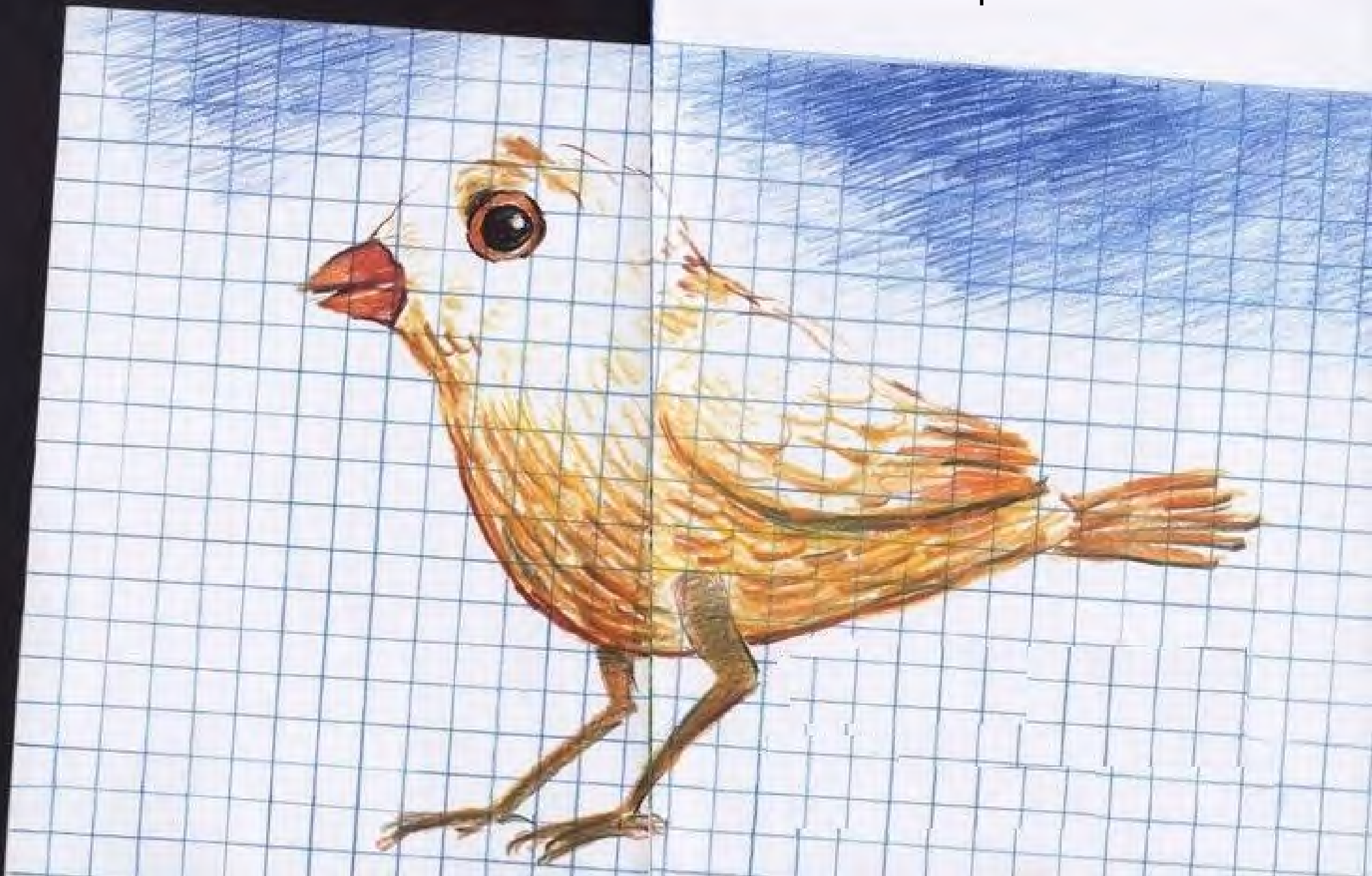

אחר כך הלך האפס לציור אחר.
שם ראה פרח יפה ופרפר יפה
מאוד.
אבל הפרפר בכה. כנף אחד שלו
נשברה והרוח העיפה אותה.

האפס עשה כנף לפרפר היפה.
הפרפר ניגב את דמעותיו וצחק.

האפס החשוב המשיך בדרכו בין הציורים.
הוא פגש בציפור דרור קטנה.

הציפור חיפשה עץ. היא רצתה
לבנות לה קן אך לא היה עץ על
הצורה.

האפס עשה לה עץ, אמר לה יפה
שלום והמשיך לטייל בין הציורים.

הוא הגיע לציור של שדה
ירוק. שם רעתה להקת
צאן גדולה.

תחת עץ ישב גם הרועה,
אך הילד שצייר אותו
שכח לצייר לו ראש.

הרועה רצה לנגן
בחלילית שלו, אך לא
היה לו פה.

האפס עשה מעצמו
ראש לרועה והוסיף לו
גם כובע.

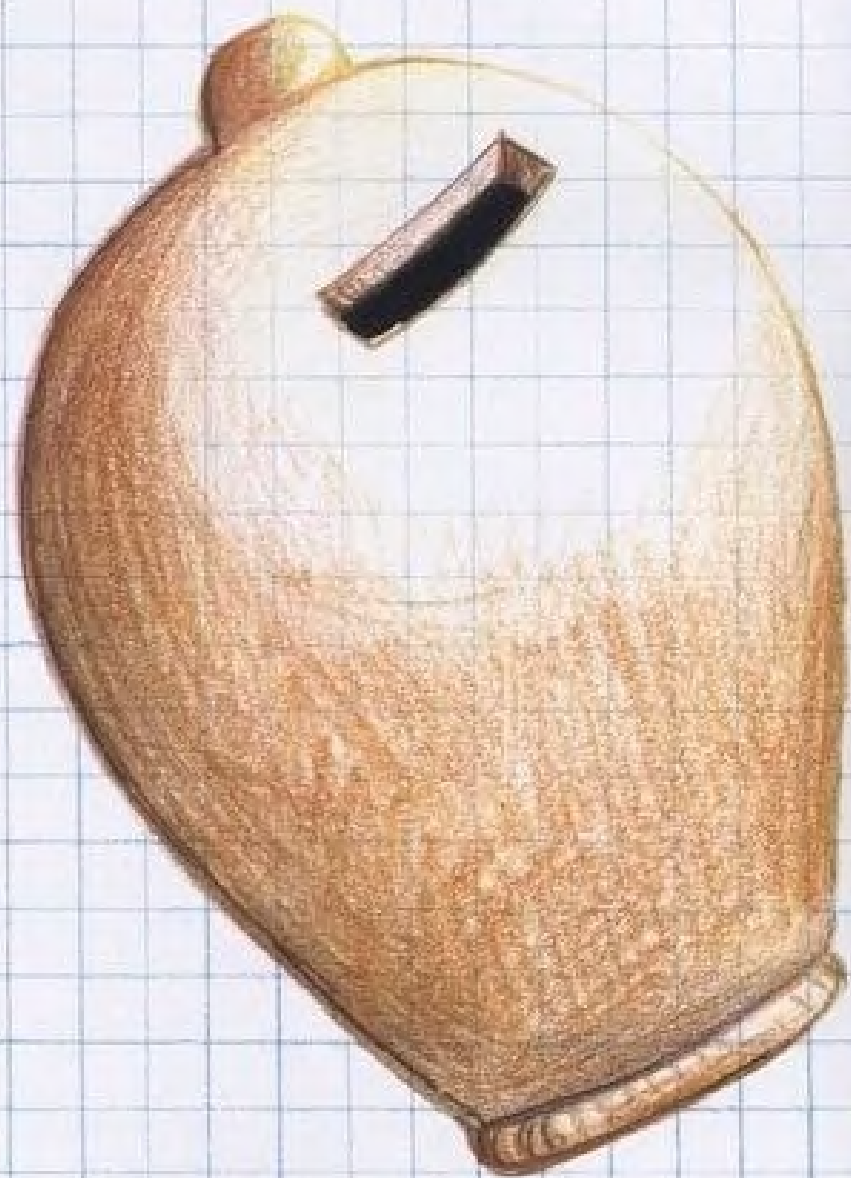
ואז הרועה הרים את
החלילית לפיו והתחיל
לנגן מנגינה נהדרת.

האפס החשוב הגיע לציור של קיר
גבוה. סתם קיר ריק של בנין.

הוא טיפס על הקיר ושם, גבוה,
גבוה בראש הקיר עשה שעון.

השעון צלצל מדי שעה "דינג-דינג".

האפס החשוב הלך מהר יותר
ויותר. הוא מצא ציור של תיבת
חיסכון של ילד.

התיבה הייתה אפורה, בלי כל
ציור, אבל כשהוא ניער אותה
שמע צליל מטבעות בפנים.

צליל המטבעות מצא חן בעיני האפס.

הוא התיישב על התיבה, צייר לעצמו
כובע ליצן ונשאר שם כליצן מצחיק.

הוא עזר לצייר הרבה ציורים יפים.

עכשיו הוא כבר לא יהיה עצוב יותר.

